

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๐๑ (พ.ศ. ๒๕๓๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร
พุทธศักราช ๒๔๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ และมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๓๗ แห่งบัญชีหมายเลข ก. ท้ายกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลำดับที่	จังหวัด	ท่าเรือที่	เขตศุลกากร	ลักษณะการที่ให้กระทำ	ประเภทของ
“๓๗	เชียงราย	เชียงของ	-	๑. นำของเข้า ๒. ส่งของออก ๓. ส่งออกซึ่งของที่ ขอคืนอากรขาเข้า หรือของที่มีทัณฑ์บน	ของทุกประเภท ของทุกประเภท ของทุกประเภท”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๗

ธารินทร์ นิมมานเหมินท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๒๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้กำหนดให้ด่านศุลกากร เชียงของ จังหวัดเชียงราย เป็นที่สำหรับการนำเข้าและส่งออกได้ทุกประเภท โดยไม่รวมถึงการส่งออก ซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของที่มีทัณฑ์บน แต่เนื่องจากในปัจจุบันความเจริญและเศรษฐกิจของท้องถิ่นได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงดังกล่าว โดยกำหนดให้ด่านศุลกากรเชียงของ จังหวัดเชียงราย เป็นที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของที่มีทัณฑ์บนทุกประเภทได้ด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้